

The Project Gutenberg eBook of Kumarrusmatka, by Robert Kiljander

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Kumarrusmatka

Author: Robert Kiljander

Release date: August 28, 2006 [EBook #19137]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KUMARRUSMATKA ***

Produced by Tapio Riikonen

KUMARRUSMATKA

Kolminäytöksinen huvinäytelmä

Kirj.

R. KILJANDER

Ensimmäisen kerran julkaissut Otava, Helsinki, 1894.

HENKILÖT:

MILLER, hovineuvos, leskimies.

ALBERT, hänen poikansa.

SELMA, hänen tyttärensä.

VIIVI, hänen veljensä tytär.

SALMELA, ylioppilas.

KEKKONEN, lukkari.

VINQVIST, ent. ravintolanpitäjä.

NEITI KRAFTMAN, köyhäinkodin johtajatar.

MÖTTÖNEN, kulkukauppias.

Hänen lapsensa.

POLIISIKOMISARIUS.

KYYPÄRI.

PALVELIJATAR RAVINTOLASSA.

Tapahtumapaikka Helsingissä. Ensimmäinen näytös Hotel National nimisessä ravintolassa, toinen ja kolmas hovineuvoksen luona.

ENSIMÄINEN NÄYTÖS

Sali pienemmässä ravintolassa. Ovi perällä sekä molemmin puolin. Jokseenkin siistit huonekalut. Punakupuinen kattolamppu, josta hämäränlainen valo leviää huoneeseen. Aika keskellä yötä.

ENSIMÄINEN KOHTAUS

Albert, Selma ja Salmela (istuvat oikealla puolella [näyttämöltä katsoen] pöydän ympärillä, jossa on kahvineuvot likööreineen. Heillä on päällysvaatteet yllä ja heidän puvuistaan näkee että he tulevat jostakin hienommasta tilaisuudesta).

SALMELA (kohottaen lasinsa): Neiti Selma, saanko luvan? Olkaa nyt niin hyvä!

SELMA (nauraen): Ei, ei, en minä enää, johan minä otin yhden. En pääse kotiin sitten.

ALBERT (haukotellen): Ota pois vaan kun sinulla kerran on kunnia olla viftillä rakkaan veljesi ja tuon toisen tyhjäntoimittajan kanssa. Maljanne!

(Juo pohjaan).

SELMA. Niin, mitähän pappa sanoisi, mitä ihmeessä hän sanoisi, jos hän tietäisi että minä tässä keskellä yötä —! (Maistaa lasistaan) Ai, ai, kun se on imelätä! Kyll'on hyvää tämmöinen avekki!

SALMELA. Te maistatte niin vähän. Onko teillä kahvia? Ehkä saan tarjota —?

SELMA. Kiitoksia, minulla on vielä. Mutta muista nyt Abbe, ei hiiskahdusta, ei pienintäkään viittausta kellenkään siitä että minä tällä tapaa olen antanut itseäni narrata, sillä —

ALBERT. Että sinä olet antanut itseäsi narrata! Itsehän sinä meidät tänne viekottelit.

SELMA. Minäkö?

ALBERT. No, kukas muu? Kotimatalla Alliance Françaisesta kun me, sinä, minä ja tämä toivorikas nuori mies, joka asuu aivan toisessa päässä kaupunkia, mutta joka nyt näinä viimeisinä aikoina, hiis' ties' mistä syystä, on ruvennut pitämään niin hellää huolta perheestämme! — Niin no, kun me kuljimme tästä Nationaalin ohitse, niin huudahdit sinä: Kas, kun tuolta vielä loistaa valkeata! Mennäänpäs sinne viftamaan. Ja kun minä puolestani en koskaan hyvää asiata —

SELMA. Niin, mutta enhän minä sillä mitään tarkoittanut — ilman aikojanihan vaan —

SALMELA. Niin, te sanoitte olevanne semmoisella hurjapäisellä seikkailutuulella ja että teitä huvittaisi kerran nähdä, mimmoiset ne ovat nuo paikat, joissa herrat niin hyvin viihtyvät ja joissa —

SELMA. Niin, mutta hyvät herrat, se olisi ollut teidän velvollisuutenne estää minua. Tehän kuulutte siihen viisaampaan sukupuoleen, ha ha ha!

ALBERT. Sanoinkin minä että kyllä ukko papan tekotukka nousee pystyyn, jos hän saa vihiä siitä, että hänen tyttärensä —

SALMELA. Niin, mutta kun sitten muistimme, että herra hovineuvos olikin valtioneuvoksen luona Uuden vieraskodin johtokunnan kokouksessa, jossa sitten tavallisesti jälestäpäin pelataan whistiä myöhään aamuun asti, niin —

SELMA. Niin, niin, syyttäkää vaan minua. Mutta Abbe, ajatteleppas, ajatteleppas jos Viivi sill'aikaa on tullut kaupunkiin ja minä vaan istun täällä aivan rauhallisesti! Sehän olisi kaunista!

ALBERT (täyttää lasinsa): No, jos on tullut, niin on tullut.

SALMELA. Kuka tuo Viivi on?

SELMA. Hän on meidän serkkumme maalta ja hän kirjoitti minulle toissa päivänä että hän tulee meille tänään tahi huomenna.

SALMELA. Tuleeko hän viipymään kauan?

SELMA. Ainoastaan muutamia päiviä. Niillä on siellä hänen kotipitäjässään Alamäellä jonkunmoinen suurempi juhlatilaisuus ja siksi pitää hänen täällä laitattaa itselleen vähän hienompi puku tietysti. Niin, se on kaunis tyttö ja te tulette varmaan rakastumaan häneen, herra Salmela.

ALBERT. Ikävä hän minusta on. Ja sitä paitsi hän on köyhä, ettei kannata häntä hakkaillakaan.

(Juo).

SELMA. Oh, elä sinä hänestä huolehdi. Onhan hänellä ollut kosijoita siellä maalla parikin, vaikk'ei ole vielä siitä mitään varmempata kuultu. Ja kyllä minäkin hänestä pidän, vaikka hän välistä onkin liian kiivas ja itsepäinen. Rupeanko puhemieheksenne, herra Salmela?

SALMELA (ottaa lasinsa): Mutta mitä varten neiti nyt noin — tiedättehän kyllä — Kuulkaa, olkaa nyt hyvä ja maistakaa vähän, hiukkasen vaan —

SELMA. En uskalla — en totisesti uskalla —

ALBERT (haukotellen): Niin, pullo on nyt lopussa. Tilataanko uutta vai —?

SALMELA. Se on tietty. (Soittaa) Kalle!

SELMA. Ei nyt enää. Nyt on jo kerrassaan aika lähteä. Ainakaan en minä —

(Vetää harson kasvoilleen).

TOINEN KOHTAUS

Entiset. Kyyppäri.

KYYPPÄRI (vasemmalta, servietti kainalossa, kumartaa): Mitä herrasväki suvaitsee —?

SALMELA. Yksi neljännes munkki lisää.

KYYPPÄRI. Pyydän anteeksi, mutta kello käy jo kahta. Emme saa anniskella enää näin myöhään ja —

ALBERT. Mitä tuhmuuksia se on! Onhan meillä yksityinen huone. Kutsu tänne isäntä!

KYYPPÄRI. Isäntä makaa ja sitä paitsi kävi juuri komsarjus bufetissa ja oli niin äkäisen näköisenä kun huomasi että täällä vielä oli väkeä, niin että jos herrasväki ei paheksu niin —

SELMA (matalalla äänellä Salmelalle): Tulkaa pois nyt! Ajatelkaa jos vielä saisimme tekemistä poliisin kanssa!

SALMELA. Oh, se nyt ei tule kysymykseen. (Kyyppärielle) No, tuohan sitten lasku.

KYYPPÄRI. Tässä se on.

SALMELA (vetäytyy vasemmalle tarkastaen laskua).

ALBERT (puoliääneen Selmalle; ivallisesti): No, joko hän on kosinut?

SELMA. Hyi, kuinka sinä —!

ALBERT (sytyttää paperossin): Niin no, minä puolestani kyllä annan siunaukseni, jos se teitä huvittaa, mutta pappa tulee luultavasti räjähtämään ilmaan jos häntä oikein tunnen, sillä —

KYYPPÄRI (Salmelalle): Kiitoksia nöyrimmästi!

(Kaksi kumarrusta).

ALBERT. Ja nyt me matkustamme, sanoi Blåfjell.

(Panee päällystakkinsa kiinni ja menee).

KYYPPÄRI (menee edeltäpäin aukaisemaan oven etehiseen, joka on hämärästi valaistu).

SALMELA. Yksi pyyntö, neiti Selma. Saanko huomenna tulla hakemaan teitä luistinradalle? Saanko? Mitä?

SELMA. Niin — en tiedä —

SALMELA. Kyllä te tiedätte.

SELMA. No, tulkaa sitten,

SALMELA. Kiitos, kiitos! En voi sanoa kuinka —

(Tarttuu Selman käteen, mutta hän vetää sen takaisin ja menee edeltäpäin. — Näyttämö tyhjänä).

KOLMAS KOHTAUS

Kyyppäri. Palvelijatar.

KYYPPÄRI (tulee takaisin): Stiilinen tyttö, tuo neiti, aika stiilinen! Mutta suotta se kasvonsa minulta piilotteli, kyllä minä hänet tunsin. Eipä se muutenkaan ole ensimmäinen kerta kun täällä on istunut naisia herrojen kanssa yksityisessä huoneessa aamuun saakka.

(Huutaa) Anna! onko Anna siellä? (Menee ottamaan pois tarjottimen, ja kun huomaa että siellä on puolillaan oleva lasi, tyhjentää hän sen poskeensa).

PALVELIJATAR (tulee vasemmalta ja pyyhkii silmiään hyvin unisen näköisenä).

KYYPPÄRI. Anna sulkee ovet ja sammuttaa lamput. Hyvää yötä! Nuku niinkuin olet alottanutkin.

(Menee vasemmalle).

PALVELIJATAR. Hyvää yötä!

(Menee haukotellen perälle. — Näyttämö tyhjä. Hetkisen vaitioloa. Anna kuuluu puhuvan etehisessä jonkun kanssa).

PALVELIJATAR (takaisin): Kalle!

KYYPPÄRI (vasemmalta): Noh? Mitä nyt?

PALVELIJATAR. Tulee matkustajia. Herra ja rouva maalta. Pitää olla kaksi huonetta ja pilttu hevoselle.

(Menee perälle).

KYYPPÄRI (hänen perästään): No, mitkä juuttaan matkustajat nyt tähän aikaan —!

(Näyttämö vähän aikaa tyhjä).

NELJÄS KOHTAUS

Kekkonen, Viivi, Kyyppäri ja Palvelijatar (joka kantaa kahta pienempää kapsäkkiä [yhdennäköisiä] ja muita matkakapineita).

KEKKONEN (noin 36-vuotias): Jahah, vai tämäkö huone! Kiitoksia paljon, kiitoksia paljon! Herra on hyvä ja antaa anteeksi että tulemme näin myöhään häiritsemään, mutta me olemme maalta emmekä ehtineet asemalle ennenkuin — (aikoo auttaa Viiviä päällysvaatteista) Saanko luvan —?

VIIVI (lyhyesti): Kyllä minä itsekkin — (osoittaa oikeanpuolista ovea) Tämäkö se on se toinen huone, joka meille?

KYYPPÄRI. Niin, olkaa hyvä.

(Menee aukaisemaan oven).

VIIVI. Tehkää hyvin neiti ja kantakaa kapsäkit sinne sisään.

(Palvelijatar tekee niin).

KEKKONEN (riisuen): Niin, katsokaas, ensimmäiseen junaan emme voineet ajatellakaan että pääsisimme, lumipyry kun teki meille semmoiset kepposet ja vaikka Polle parka ponnistelikin voimiaan viimeiseen saakka, niin tulimme sittenkin asemalle vasta kun toinen juna oli lähdössä ja pyyhkäisi aivan juuri nokkiemme edessä, ja ota sitä sitten hännästä kiinni. Hm! (Sivukatse Viiviin) Niin no, jos herra sitten on hyvä ja sanoo teidän rengille että hän toimittaa Pollen talliin ja antaa sille oikein kukkurakopan kauraa, sillä kyllä on poika poloinen tänään saanut reistailla ja rimpuella että oikein sydäntä särkee kun sitä — (Kun kyyppäri auttaa häntä) Kiitoksia, kiitoksia, se on liian paljon vaivaa —! (Viiville) Mutta mitä minun vielä piti sanomankaan —? Niin, että emmeköhän samassa tilaa vähän ruokaa? Biffipaisti olisi mainion lämmittävää näin kylmästä tultua, jos —

VIIVI. Ei minun ole nälkä.

KEKKONEN. No, ei minunkaan sitten, ei minunkaan. (Kyyppäriille) Niin ei tarvitse mitään. Mutta jos nyt herra sitten vaan on niin hyvä ja toimittaa tuota Pollelle, niin —

KYYPPÄRI. Heti paikalla. (Mennessään) Lystikäs herrasmies, tuo!

VIIVI (kävelee edestakaisin): Oiss, että tälle matkalle ollenkaan tulin! Oiss!

KEKKONEN. No, no, ei pidä olla pahalla tuulella, ei pidä olla pahalla tuulella, neiti Viivi. Onko tuo nyt sitten niin suuri onnettomuus, ett'ette enää päässyt sisään tuonne hovineuvokseen, vaikka niin soitimme ja koputimme! Ottavathan muutkin naiset kortteeria ravintoloissa ja huomennahan te jo hyvissä ajoissa voitte tavata sukulaisianne ja makeasti nauraa heidän kanssaan koko jutulle. Minusta tämä vaan on ollut niin hemmetin lysti matka ettei —

VIIVI. Ja mikä ravintola tämä sitten lieneekään? Uskaltaakohan tässä edes ummistaa silmänsä yöksi?

KEKKONEN. Hieno paikka, hieno paikkahan tämä on. Tuskin piispallakaan on paremmat mööpelit. Ja lupasinhan minä mammalle, teidän kunnioitettavalle mammalle, että kyllä minä pidän huolta neiti Viivistä ettei mitään — Niin, teidän mammanne kehotuksestahan se onkin kun nyt ensimmäisen kerran olen täällä Helsingin suuressa kaupungissa. »Hyvä kanttori», hän sanoi, kun nimittäin kerroin hänelle että koetteeksi lystin vuoksi olin hakenut hoitajan paikan tässä vasta perustetussa Uudessa vieraskodissa. »Hyvä kanttori», hän sanoi, »ei ne paperit paljon paina, teidän pitää kaikin mokomin mennä kumartamaan, sillä jos ette itse tule Helsinkiin, niin ajattelevat herrat siellä että ehkä te vaan pilallanne olette jättänyt sisään hakemuksenne, koska ette persoonallisesti ole käynyt heitä puhuttelemassa». Niin hän puhui. Eikö niin?

VIIVI (kärsimättömästi): Kyllä —

KEKKONEN. Niin, mutta sitten hän samassa muisti että piti hän neiti Viivinkin näinä päivinä pistäytyä pääkaupungissa ja siinä tapauksessa se sopisi mainion hyvästi, jos te pääsisitte minun hevosesani asemalle, niin se tulisi helpommaksi meille molemmille. Mutta siihen minä vastasin että —

VIIVI. Niin, niin, kyllä minä muistan —

KEKKONEN. Niin, siihen minä vastasin että kyytirahasta ei kysymystäkään, he he he, sillä minä jos menen, niin menen omalla Pollellani ja aivan yksin, että jos Viivi neiti vaan tahtoo tulla minun halvassa reessäni, niin se on minulle sekä kunnia että ilo, sanoin minä. Ja seuraavana aamuna sitä sitten mentiin kun mentiinkin ja mammanne vielä lähtiessä taputti minua olkapäälle ja katsoi meitä niin viekkaasti ja meinaavasti että mitähän se sillä oikeastaan —

VIIVI. Oiss, mitä te nyt taas noita vanhoja —!

KEKKONEN. No ei mitään sitten, ei mitään. Mutta jättäkää nyt pois tuo nyrpeä katse. Koettakaapas nyt vähän kikattaa, niin saatte nähdä että jos ei se auta, niin —

PALVELIJATAR (oikealta päiväkirja kädessä, jonka hän antaa Kekkoselle):
Tässä olisi kirja, jos herrasväki —

KEKKONEN. Mitä? Mikä kirja tämä on —?

PALVELIJATAR. Matkustavaisten kirja.

VIIVI (erikseen): Matkustavaisten kirja! No, se vielä puuttui!

PALVELIJATAR. Niin, siihen kirjoittaa jokainen matkustaja nimensä.

VIIVI (kuin edellä): Minä siis tulisin ilmoitetuksi samassa paikassa kuin hän! Ei, se ei saa tapahtua.

KEKKONEN. Ahaa, ahaa! (ottaa kynän) No, pistetään nimi, pistetään nimi vaan. Tulee hauska huomenna nähdä kaikissa sanomalehdissä —

VIIVI (kuin edellä): Tuo piika pitää saada pois täältä. (Ääneen) Kuulkaapas neiti, tuokaapas minulle lasi juomavettä, mutta oikein raitista.

PALVELIJATAR. Kyllä. Paikalla.

(Menee).

VIIVI. Odottakaapas kanttori! Elkää kirjoittako!

KEKKONEN. Heh? Enkö —?

VIIVI. Niin tuota — Minun nimeni ei saa tulla tuohon kirjaan.

KEKKONEN. Eikö teidän —? No mistä —?

VIIVI. Niin, minä en sitä tahdo. Minusta on niin ikävää nähdä nimeni sanomalehdissä — ja kun sitä paitsi vielä tulimme tänne näin keskellä yötä, niin —

KEKKONEN. Mutta kun tuo tyttö sanoi että jokaisen matkustajan nimi pitää siinä —

VIIVI. Niin, sen vuoksi juuri meidän täytyy keksiä joku keino. Me panemme toiset nimet.

KEKKONEN. Toiset nimet! No, kylläpä sen Viivi neidin päähän pälkähtääkin — ha ha ha! Mutta jos poliisi vetää meidät siitä edesvastaukseen?

VIIVI. Poliisi? Mitä se poliisia koskee? Nimi kuin nimi. Sitä paitsihan te olette aivan tuntematon täällä ja huomennahan minä olen poissa. Mutta mistä nyt keksimme nimet —?

KEKKONEN. Niin, mutta — onkohan tämä nyt —?

VIIVI. Pian nyt vaan ennenkuin piika tulee takaisin —

KEKKONEN. Niin, en minä — en minä suinkaan — Mutta nyt tiedän. Jos panisimme pilan vuoksi vaan Nimetön, Niilo ja Nilla Nimetön esimerkiksi. Se kuuluisi niin —

VIIVI. Eihän tuo nyt — Pitää olla joku ulkomaalainen, joku ruotsalainen, joka ei ole niin tunnettu.

KEKKONEN. Niin, kuka nyt niitä ruotsalaisia — Ahaa, nyt löysin. Pannaan Pettersson.

VIIVI. Oiss! Mutta nyt sen keksin. Mammalla on vanhoja tuttavuuksia tuolla Kajaanin toisella puolella, eräs perhe nimeltään Miltopeus. Kirjoittakaa Miltopeus.

KEKKONEN. Milto — Miltopeus —?

VIIVI. Niin, Miltopeus.

KEKKONEN. Mutta jos ne sattuisivat lukemaan sanomista että —?

VIIVI. Niillä ei ole muita lehtiä kuin lähetyssanomien. Kirjoittakaa siis —

KEKKONEN. Mutta eikö se ole väärin että toisen rehellistä nimeä —?

VIIVI. No, kylläpä te olette lapsellinen. Antakaa tänne kynä, niin minä —

KEKKONEN. Ei, kyllä minäkin. — Matti ja Mimmi Miltopeus, he he he. Passaako se?

VIIVI. Mitä te niistä syntymänimistä? ja sitä paitsi —

PALVELIJATAR (tuo vesilas): Olkaa niin hyvä!

VIIVI. Kiitoksia! (Juo) Se oli oikein hyvää.

KEKKONEN. No, no, kyllä ymmärrän, kyllä ymmärrän. (Kirjoittaa ja antaa piialle kirjan) Kas niin, minkä minä kirjoitin sen minä kirjoitin.

PALVELIJATAR. Kiitoksia!

(Oikealle; vilkaisee sivumennen kirjaan).

VIIVI. No, kuinka te kirjoititte?

KEKKONEN. Kirjoitin vaan: Herra Miltopeus rouvineen Kajaanista.

VIIVI. Rouvineen! Kirjoititteko rouvineen?

KEKKONEN. Niinhän minä —

VIIVI. Se oli jokseenkin sopimatonta pilaa, se minun täytyy sanoa. Mitä minulla teidän nimellänne on tekemistä. Omanihan vaan —

KEKKONEN. Voi peeveli! Mutta kun luulin —

VIIVI. No, mikä on tehty, se on tehty. Itsellänne teillä siitä voi olla suurimmat hankaluudet. (Rupeaa panemaan päällysvaatteitaan kokoon; lyhyesti) No, miksi ajaksi tilaamme kahvia aamulla.

KEKKONEN. Miksikä ajaksi kahvia. No, se on minulle yhdentekevä, aivan yhdentekevä.

VIIVI. No, määrätään sitten k:lo 9. Ja hyvää yötä nyt ja kiitoksia kyydistä!

(Aikoo mennä oikealle).

KEKKONEN. No, joko te menette?

VIIVI. Mitäs minä sitten —?

KEKKONEN. Kuulkaapas neiti! Tuota — saanko vast'edeskin tulla teitä kyyditsemään? Saanko?

VIIVI. Miks'ei jos soveltuu.

KEKKONEN. Tuota — että jos olisikin vaikka vähän pitempi matka.
He he he!

VIIVI. Pitempi matka?

KEKKONEN. Niin tuommoinen matka, joka — hm, joka kestäisi ei ainoastaan yhden päivän, mutta monta päivää, viikkoa, kuukausia jopa vuosiakin ja joka — hm —

VIIVI. Minne ihmeissä kanttori sitten aikoi minua laahata? (Erikseen)
Aikooko hän nyt tässä keskellä yötä vielä ruveta —?

KEKKONEN. Niin, se olisi semmoinen matka, joka — joka —

VIIVI. Minä olen jo niin väsynyt tämänkin päivän matkasta että tuskin luulen voivani pitempiä —

KEKKONEN. Niin no, eihän se ole mikään Ameriikan matka, vaikka kyllähän sitä reissurahoja juuri siihenkin riittäisi, he he he. Sillä jos en enää, niinkuin sanotaan, puhuisi esimerkeillä ja kuvilla, vaan —

VIIVI. Ei puhukaa vaan »esimerkeillä ja kuvilla» se on paljon hauskeempaa, mutta puhukaa sitten huomenna, sillä minua nukuttaa todellakin niin kauheasti etten nyt tällä haavaa —

KEKKONEN. Jahah, jahah. No, niinkuin neiti suvaitsee, niinkuin vaan itse suvaitsette —

KYYPPÄRI (perältä): Asia on toimitettu. Olen sanonut rengille. Olisiko mitään muuta käskettävää?

PALVELIJATAR (tulee oikealta).

KEKKONEN. Ei minulla suinkaan. Antakaa nyt vaan anteeksi että näin yöllä —

PALVELIJATAR. Saanko luvan kysyä milloinka herra ja rouva tahtoo kahvia aamulla?

VIIVI. Rouva —! (Hillitsee itseään) Tuota — tuokaa k:lo 9. (Menee oikealle; erikseen) No, kyllä se nyt on viimeinen kerta kuin minä tämmöiselle —

KYYPPÄRI. Hyvää yötä sitten!

(Kumartaa).

PALVELIJATAR. Hyvää yötä!

(Niiaa).

KEKKONEN. Hyvää yötä, hyvää yötä ja makeata unta!

(Kun kyyppäri ja piika menevät, näkyy edellinen hiljaa väittelevän jotain, johon piika vastaa osoittamalla nimikirjoitusta kirjassa, jonka hän on antanut kyyppärielle).

KEKKONEN. Rouva! Se sanoi häntä rouvaksi, he he he!

VIIVIN ÄÄNI (oikealta): Herra jumala, mitä tämä on!

KEKKONEN. Mitä, mitä — mitä siellä —?

(Juoksee ovelle).

VIIVIN ÄÄNI. Ette saa tulla, ette saa tulla!

(Ovi paiskataan kiinni).

KEKKONEN. No, sun seitsemän seppää! No, sun seitsemän —! Eihän tuo johtunut mieleenikään — (Istuutu aivan hämillään) No, tämäpä hassua, ha ha ha! — Mutta onhan se sentään aivan luonnollista — seisovathan nimet tuossa kirjassa — ja eihän tuo piika voinut muuta ajatella kuin että — Mahdottoman hienoilta ne näytti kumminkin nuo punaiset peitteet ja nuo pitsityynyt — niinkuin avioparin sänky ainakin! — Niin, mutta mitä minulla siitä on hyötyä! täällä minä kuitenkin yksinäni saan — Ja sinne se otti minun kopsäkinikin, etten — Uskaltaisinkohan häntä —? (Koputtaa arasti ovelle) Neiti Viivi, kuulkaapas! Minulla olisi vähän —

VIIVI (sisältä): Jos vaan tulette, niin huudan ja herätän koko talon.

KEKKONEN. Taivas varjelkoon! Enhän minä — Tahtoisin vaan teitä —

VIIVI. Minä en ryhdy teidän kanssanne minkäänlaiseen puheluun. Te se olette joka on syypää kaikkiin, tomppeli!

(Ovi pönkitetään sisäpuolelta).

KEKKONEN. Niin, siinä nyt sain! Kaikki on minun syyntä — jos olisi täällä edes sohva, johonka voisin —. No, tuossa on kumminkin turkkini. — Huh, kuinka se on kylmä! Siitä voi vielä saada influenssaa. (Aivastaa) Nälkäkin rupeaa tässä suolia koprastamaan. — No, ei auta muu kuin istua tuohon nojatuoliin koettamaan saisiko siinä unta. (Vetää tuolin keskelle näyttämöä) No, istuuhan tässä aika mukavasti sentään. Ja kun oikein ajattelen, niin eihän sitä aina kinkerilläkään ole ollut niin paljon parempia makuusijoja. Tyytyväinen sitä aina pitää olla. »Aina tyytyväinen ja iloinen», se onkin minun mielilauseeni. (Kiertää turkkinsa ympärilleen ja nyökäyttää oikealle päin; puoliääneen) Hyvää yötä nyt, rouva Milto — Miltopeus!

TOINEN NÄYTÖS

Hienosti sisustettu sali hovineuvoksen luona. Ovi perällä, yksi oikealla ja kaksi vasemmalla puolella.

ENSIMÄINEN KOHTAUS

Miller. Albert. (Edellinen istuu lyijykynä kädessä oikealla pöydän ääressä, jolla on koko kasa papereita; jälkimäinen loikoo kiikkutuolissa toisella puolella, selailleen sanomalehtiä).

MILLER (mutisee itsekseen): No, niin, hyviä paperejahan nämäkin — Hm! — Eikä nuokaan niin huonoja — Kanttori Kekkonen Alamäeltä. — Oojaa, oojaa — Hm — hm!

ALBERT. Onko paljon hakemuksia, pappa?

MILLER (äreästi): Näethän sinä että niitä on tässä koko pöytä täynnä. (Mutisee) Hm — hm —

ALBERT. No, kellenkä virka annetaan?

MILLER. Kellenkääkö virka annetaan? Huomennahan se vasta hakemusaika loppuukin, tiedämmä. Ja mistä minä muutenkaan — (kuin edellä) Hm, — hm —

ALBERT. No tuota, tiedetäänhän se kyllä ettei muilla johtokunnan jäsenillä ole juuri mitään sanomista paitsi valtioneuvoksella ja sinulla, ja kun nyt valtioneuvos tänä aamuna matkusti Pietariin ja antoi sinulle kaikki hakemukset että saisit päättää niistä aivan mielesi mukaan, niin onhan se —

MILLER. Niin, siinäpä se juuri on se vaikeus, se kirottu vaikeus! Että mitä valtioneuvos sitten sanoo, mitä hän sitten sanoo? Voi vielä suuttua minuun jos en oikein (kuin edellä) Hm — hm — 53 — 3 — 4 —

ALBERT. Annappas kuulla keitä kaikkia —?

MILLER. Yhteensä jo 67 hakijaa! Jaa-a, otappas nyt ja sano kuka niistä nyt on sopivin, varsinkin kun kaikilla on mitä loistavimpia recommendatsiooneja! Luulenpa että se kysyy miehen järkeä se, vai mitä?

ALBERT. No, mitä väkeä siellä nyt on sitten? Olisipa hauska kuulla.

MILLER. Hm! Niin, mitä väkeä. Kyllä täällä löytyy kaikista kansanluokista ja vielä päällekin. Muun muassa on täällä 23 ylimääräistä tulli- ja postivirkamiestä, 10 kyyppäriä, 11 eläkettä nauttivaa upseeria, yksi kanttori, 9 kansakoulunopettajaa kaikki absolutisteja, eräs entinen vahtimestari, jolla on todistus raittiudesta, eräs eläkkeen saanut maanmittari Miltopeus, ainoa jonka näistä tunnen ja minun vanha ystäväni —

ALBERT. Miltopeus? Missä minä tuon nimen olen —?

MILLER. Et sinä häntä tunne — siitä on jo 25 vuotta kuin minä hänet viimeksi näin. Sitten seuraa 8 ent. kauppiasta, yksi saksalainen probenreiter ja viimein kaksi viralta pantua painoasiamiestä. Summa summaarum kuusikymm —

ALBERT. Kyll' on kirjava joukko! mutta tuo nimi Miltopeus? Missä minä siitä —? Ahaa nyt muistan. Tuo sinun ystäväsi Miltopeus on par'aikaa kaupungissa, pappi.

MILLER. Miltopeus kaupungissa?

ALBERT (antaa hänelle sanomalehden): Niin, seisoohan tässä matkustavaisten joukossa: H:ra Miltopeus rouvineen Kajaanista, niin että jos ei muita samannimisiä —

MILLER. Ei, hän se on. Ei sitä muita sillä nimellä —. No, katsoppas ukkoa, joka on tehnyt näin pitkän matkan vanhoine eukkoineen!

ALBERT. Ehkä hän on tullut kumartamaan, ha ha!

MILLER. Mitä sinä noin naurat?

ALBERT. Muuten vaan kun ajattelen kuinka koomillista se olisi, kun pappi ottaisi vastaan kumartelijoita.

MILLER. Mitä koomillista siinä olisi? Sitä minä en suinkaan ymmärrä. Mutta sinä olet aina semmoinen ettet voi mitään katsella totiselta ja vakavalta kannalta. Kaikille sitä vaan pitää irvistellä ja —

ALBERT. Ei suinkaan, mutta jos kerran on hyvät paperit, niin —

MILLER. Hyvät paperit, niin. Mutta se riippuu siitä millä tavalla nuo paperit jätetään sisähän, ja se seikka on myöskin lukuun otettava. Hakija, joka noin vaan työntää hakemuksensa menemään postissa, tekee aina minuun jonkunmoisen vastenmielisen vaikutuksen. Hän on verrattava henkilöön, joka lakki päässä, päivää sanomatta, astuu virastoon, nakkaa hakemuksensa pöytään virkamiesten eteen ja sitten poistuu yhtä röyhkeästi ja moukkamaisesti kuin tulikin. Tuommoisella miehellä voi olla vaikka kuinka mainiot paperit, niin ei —

ALBERT. Tarpeeton tuommainen hännysteleminen minusta on, enkä minä suinkaan —

MILLER. Niin no, sinä! Niin sen minä kyllä luulen. Valtioneuvos kysyykin välistä minulta että miksi tuo teidän poikanne oikeastaan aikoo, ja mitä minä silloin voin muuta kuin —

ALBERT. Tiedäthän että tutkin estetiikkaa ja että —

MILLER. Estetiikkaa! Aivan oikein — niinkuin aina tyhjäntoimittajat. Mutta tuo sinun estetiikkasi on jo —

ALBERT. Saanko kysyä jotain pappi? Hävisitkö illalla whistipöydässä, koska olet noin huonolla —

MILLER. Mi-mitä? Pyydän päästä tuommoisesta nokkaviisaudesta. Niinkuin ei tässä olisi muitakin huolia kuin että vielä pitää —

ALBERT. No, no, elä viitsi kiivastua. Eletään sovinnossa. Tuolle Miltopeukselleko siis aiot antaa puoltolauseesi, vai mitä?

MILLER. Johan minä sanoin, että huomennahan se vasta — (Itsekseen järjestäen papereitaan) Olisiko hän todellakin tehnyt tänne kumarrusmatkan? Kun menen ulos kävelemään, niin täytyy pistäytyä häntä tervehtimässä.

TOINEN KOHTAUS

Entiset. Selma (vasemmalta).

SELMA (iloisesti): Hyvää huomenta pappa, hyvää huomenta! (Ottaa isänsä kaulasta ja nyökähyttää samassa Albertille) Huomenta Abbe!

MILLER (mutisee): Päivää! Sinä viivyit kauan Alliance Françaiseissa eilen.

SELMA. Niin, mutta kun siellä oli niin äärettömän hauskaa. Et usko kuinka —

MILLER. Tuo ei passaa. Semmoinen viipyminen viimeiseen tanssiin saakka on liian plebeijimäistä ja sopii ompelijaneidille eikä sinun säätyluokkasi nuorelle naiselle. Sinun pitää paremmin ottaa vaaria itsestäsi ja panna muistiin että olet hovineuvoksen tytär, sen sanon.

SELMA. Mutta, Herra jee, viipyiväthän siellä muutkin tytöt yhtä kauan — Alma, Eugenie, Fiffi, Lullu ja kaikki tyyni. Ja olisinhan minä tullut aikaisemminkin, mutta kun tuo Abbe ei viitsinyt tulla saattamaan, niin —

MILLER. Syytä sinä Abbea! Niinkuin ei sinulla aina olisi vakituinen saattaja. Mutta sen minä nyt tässä vielä kerran sanon, että tuo kurtiisi on lopetettava, minä en sitä ollenkaan salli.

SELMA. Mutta voinko minä siihen mitään, että hän on niin kohtelias ja huomaavainen? Ja sitä paitsi hän on Abben parhaimpia ystäviä —

MILLER. Niin, sen kyllä uskon, ainahan vakka kantensa hakee. Mutta tuommoiselle nuorelle ylioppilaalle, jolla ei ole muuta kuin kaunis naamansa, sille minä en tyttärtäni anna, se on vissi se! Valtioneuvoskin kerran —

SELMA. Mutta pappa kulta, eihän hän milloinkaan ole — Hän vaan pitää minun seurastani. Ja tuota — onhan hän muuten henkivakuutusagentti —

MILLER. Niinkuin joka toinen mieshenkilö nykyään.

ALBERT (sanomalehden takana): Ja postimerkki-asioitsija.

MILLER. Minä en sinulle tässä —. Niinkuin sanottu, minun tahtoni on, että sinä tästä päivästä alkaen lopetat koko seurustelun tuon miehen kanssa.

SELMA. Voi voi, pappa kulta, kuinka sinä olet paha! Mutta jos vasta huomisesta aloittaisimme?

MILLER. Huomisesta?

SELMA. Niin kun lupasin tänään tulla hänen kanssaan luistinradalle ja hän varmaan paheksuisi jos en —. Rakas, oma pappa kulta, enkö saa mennä? Sano että saan —

MILLER. No, kyll' on teidän kanssanne peliä, kyll' on peliä!

SELMA. Sano nyt: olkoon nyt tällä kertaa.

MILLER. Anna minun olla rauhassa. Mutta muista se että —

SELMA. Kiitos, kiitos tuhannesti! (Hiljaa Albertille) Ethän sinä suinkaan millä tavalla siitä yöllisestä —?

ALBERT. Äh, kaikkea nyt —!

KOLMAS KOHTAUS

Entiset. Palvelijatar. Viivi.

PALVELIJATAR (perältä): Tuolla tambuurissa on vieras neiti kapsäkki kädessä, joka kysyy neiti Selmaa.

SELMA. Ah, se on Viivi! Kuulkaa, Viivi on tullut!

(Juoksee ulos perältä; piika seuraa).

MILLER. No no, vähemmälläkin sitä —

ALBERT. No, kuinka hän nyt tähän aikaan — (Korjaa kravattiansa) Kuule pappa, jos et minun neuvoani halveksi, niin kyllä voisit antaa myönnytyksesi. Ne rakastavat toisiaan ja sinun relatsioonillasi kyllä Eerolle voit hankkia —

MILLER. Kiitos nöyryimmästi! Mutta suot kai anteeksi jos tässä asiassa omin neuvoin uskallan —. Valtioneuvoskin huomautti —

Viivi, Selma ja palvelijatar (joka auttaa Viiviä päällysvaatteiden riisumisessa).

SELMA. Käy sisään, käy sisään! Ei täällä ole muita kuin —

MILLER. Ah, Viivi! No, tervetultua! Mitä maalta kuuluu?

ALBERT. Terve tultua Helsinkiin!

SELMA. Ja minä kuin odotin sinua vasta iltasella. Tai oikeastaan jo eilen tuossa iltamassa vähän pelkäsin, että jos sinä tulet ja minä olen ulkona huilaamassa. Mutta, ethän sinä niin varmaan kirjoittanutkaan mikä päivä —. No, kerro nyt kuinka sinä tähän aikaan —?

VIIVI. Oli pyryilma ja sen vuoksi —

SELMA. Ahaa! Ja sen vuoksi ehdit vasta aamujunassa. No, johan minä ajattelinkin että —

VIIVI. Niin, juuri, niin. Minä tulin — minä tulin aamujunassa. (Piialle, joka aikoo ottaa hänen kapsäkkinsä) Kiitos, kapsäkkiä ei tarvitse —

(Piika menee päällysvaatteineen).

MILLER. Ole nyt hyvä ja käy istumaan, tyttöseni! No, mitenkä mamma jaksaa? Hyvin tietysti?

VIIVI. Kiitoksia! Kyllähän se —. Lähetti paljon terveisiä. Mitenkä setä itse on voinut?

MILLER. Kiitos! Mitä tämmöisestä vanhasta äijästä! Huolia ja edesvastausta vaan. Valtioneuvoskin on mennyt matkalle ja antanut minulle kaikki hommat. No, teillä on kohta jonkunmoinen juhla siellä Alamäellä — kansanopiston vihkiäiset, vai mitä?

VIIVI. Niin, senvuoksihan minäkin tänne —

SELMA. Niin, sinun pitää paikalla näyttää minulle tuo sinun leninkikankaasi. Se on kai täällä kapsäkissä —? (Tuo kapsäkin tuolille etunäyttämölle) Voi voi, meillä on niin paljon puhumista ja rupattamista etten —

MILLER. Niin, sen kyllä arvaan. Parasta siis jättää teidät kahden kesken, vai mitä?

VIIVI. Kyllähän me vielä ehdimme —

ALBERT. Onko siitä kauan kuin Viivi viimein kävi Helsingissä?

VIIVI. Taitaa siitä kohta olla pari vuotta.

ALBERT. Vai niin. No onko kaupunki sillä ajalla paljon muuttunut? Kyllä kai.

VIIVI. En voi sanoa. Vilkastahan täällä näkyy olevan. Ja sitten niin paljon huveja.

SELMA. Niin, tänä iltana pitää meidän välttämättömästi mennä sirkukseen. Et usko kuinka siellä on kauniita hevosia ja hassuja klovneja, ja sitten siellä saa nähdä Helsingin hienointa yleisöäkin —

VIIVI. Mutta onhan tänään teatterikin —

SELMA. Äh, se on vanhaa! Ei siellä malta istua. Mutta voi voi, kyllä se sentään oli sanomattomasti hauskaa että taas sain nähdä sinua näin pitkän ajan perästä!

(Ottaa Viiviä vyötäisiltä ja pyörittää häntä).

VIIVI. No no, elähän nyt —!

MILLER. Niin no; minä menen nyt vähän kävelemään ja tapaamaan vanhoja tuttuja, joita näkyy olevan kaupungissa. En minä kauan viivy. Näkemiin asti siis.

(Menee oikealle).

ALBERT. Minä en myöskään tahdo häiritä —. (Mennessään vasemmalle)
Vanhan piian näköiseksi on käynyt.

NELJÄS KOHTAUS

Selma. Viivi.

SELMA. No, annapas nyt minun oikein katsella sinua. Sinä näytät niin totiselta. Et ole oikein hyvällä tuulella. Onko sinulle mitään tapahtunut matkalla, vai —?

VIIVI. Tapahtunut! Ei suinkaan. Mitä minulle —?

SELMA. Mutta ehkä olet rakastunut? Ehkä jo kihloissakin? Niin, niin, olenhan kuullut kerrottavankin jotain sinnepäin, että siellä maalla yksi ja toinen on sinua hakkaillut, vaikk'et sinä vielä —

VIIVI. Loruja vaan. Ei siinä ole perää.

SELMA. Niin, sinä oletkin aina ollut noin vähän jäykkä ja vaativainen — ylpeä, niinkuin sanotaan, hahaha — niin ettei sinulle tavalliset tarjoomukset juuri —

VIIVI. Mitä minä — köyhä ja vanha tyttö. Mutta kuinkahan lienee itsesi laita? Poskesi hehkuu ja silmäsi loistavat niin kirkkaasti, että etköhän vaan itse —

SELMA (hämillään): Minäkö?

VIIVI. Niin, tunnusta vaan. Kyllähän sen näkee että jotain sinulle —

SELMA. Huomaako sitä todellakin?

VIIVI. Vai niin, sinä siis todenteolla olet —?

SELMA. Ei ei, en minä vielä, mutta —

VIIVI. Mutta ei se kaukana olekaan.

SELMA (salaperäisesti): Niinkö? Niin no, meidän kesken sanottuna, niin kyllä luulen että se kohta tulee tapahtumaan. Mutta Herran nimessä, et saa siitä kellenkään virkata! Pappakin on sitä niin vastaan etten tiedä kuinka hänen kanssaan vehkeillä että —

VIIVI. Onnittelen, onnittelen vaan! No, kuka se sitten tuo —?

SELMA. Se on Eero, Abben hyvä ystävä, josta välistä olen sinulle kirjoittanut. Mutta pappa ei tahdo hänestä kuullakaan, hänellä kun ei ole mitään vakinaista. Sillä hän on vaan henkivakuutusagentti, poika parka. Mutta jos tietäisit kuinka hän on kaunis. Ja kuinka hänellä on uskolliset silmät! Ja sitten hän on niin rakastunut.

VIIVI. No, sehän on luonnollista —

SELMA. Niin, kuule kyllä se kumminkin on jotain tuommoinen rakastunut mies. Semmoinen voima ja semmoiset tunteet! Ja kun ajattelen että minä tämmöinen tyttöletukka, pienimmälläkin nyrpeydelläni saan tuon vahvan miehen masentuneeksi kuin märkä lapanen ja taas yhdellä ainoalla katseella loistamaan kuin —

VIIVI. Ai ai, onko sinusta tullut koketti?

SELMA. Ei suinkaan, mutta vaan välistä huvittaa minua koettaa valtaani. Ja kyllähän minä saan häntä narratuksi vaikka mihin. Kuulepas — mutta se on syvä salaisuus — voitko ajatella että kun tulimme

Françaisesta eilen kl. 1 aikana, niin menimme vielä Eero — niin minä sanon häntä vaan Eeroksi, vaikka emme vielä ole lähemmin tuttuja — niin menimme me, Eero, Abbe ja minä ravintolaan juomaan kahvia avekin kanssa.

VIIVI. Ravintolaan keskellä yötä! Mutta sehän oli —!

SELMA. Hyvin sopimatonta, niin. Ja se oli minun kehotuksestani. Ja et voi uskoa kuinka tuo kaikki oli salaperäistä ja mystillistä ja kuinka nuo Hotel Nationalin avekit olivat mainion —

VIIVI (säpsähtää): Hotel National!

SELMA. Niin, tunnetko sinä sen hotellin? Se on pienempi hotelli tässä läheisyydessä.

VIIVI. En suinkaan — mistä minä — No, mutta kuulehan nyt, milloinkahan nyt oikeastaan saisin nähdä tuon sinun Eerosi? Ymmärrät kai että olen tavattoman —

SELMA. Milloinka saisit häntä nähdä. Kuule, hän tulee kohta hakemaan minua luistinradalle, niin silloin —. Mutta herra jee! tässä minä vaan itsestäni rupatan — pitihän meidän tuota kangastasi — Missä on avain? Annappa tänne, niin —

VIIVI. Niin, katsotaan vaan. (Rupeaa aukaisemaan kapsäkkiä) Se onkin tässä aivan ylimmäisenä —

VIIDES KOHTAUS

Edelliset. Palvelijatar. Salmela.

PALVELIJATAR. Herra Salmela kysyy saisiko hän tavata neiti Selmaa.

SELMA. Ah joko —? (Viiville) Se on Eero. (Palvelijattarelle) Pyydä herra Salmelaa astumaan sisään. Hän on tervetullut.

PALVELIJATAR (menee).

VIIVI. Minä menen tieheni. En ole niin puettu että —

SELMA. Elä mene. Et saa mennä!

SALMELA (perältä, luistimet kädessä, kumartaa): Hyvää huomenta, neiti Selma! Tässä minä nyt —

(Vieras kumarrus Viiville).

SELMA. Päivää, päivää, herra Salmela! Terve tultua! Saan esittää: Hra Salmela ja serkkuni Viivi.

SALMELA. Hauskaa tehdä tuttavuutenne. Me puhuimme juuri teistä eilen. No, neiti Selma, pitääkö välipuheemme paikkansa, vai —?

SELMA. Voi voi, herra Salmela, enhän minä nyt, kun minulla on vieraita. Toinen kerta sitten.

VIIVI. Oh Selma, mitä sinä nyt puhut! Eihän minua tarvitse kursailla. Sitä paitsihan pitää minunkin mennä ulos ostoksille, niin ettei —

SALMELA. No hyvä, sehän sopii mainiosti! Me teemme seuraa kaikki kolme tässä kauniissa ilmassa. Ovatko neidit valmiit, niin —

SELMA. Ei, ensin juodaan kuppi kahvia. Menen sanomaan että tuovat sisään ja sill'aikaa te, hra Salmela, voitte pistäytyä Abbea katsomassa. (Puoliääneen) Ette suinkaan siitä eilisestä kellenkään —?

SALMELA. Kuinka nyt minä —? Olen vaan uneksinut siitä koko yön —

SELMA. Olkaa te —!

(Salmela vasemmalle).

SELMA. No, Viivi?

VIIVI. Onhan se. Mutta yhden asian sanon sinulle.

SELMA. No?

VIIVI. Kun tulet takaisin tuolta luistinradalta, niin kyllä tuo silloin on tapahtunut.

SELMA. Ole vait!

(Vasemmalle toisesta ovesta).

KUUDES KOHTAUS

Viivi. Palvelijatar. Kekkonen.

VIIVI (yksin): Niin, ne ovat iloisia ja onnellisia, nuo! Ja kun ajattelen itseäni! Jos vielä on sallittu että tulen tuon kanttorin omaksi? Oh, tätä onnetonta matkaa! Ja jos sattumalta tulisi ilmi etten saapunutkaan aamujunassa ja että olin yötä ravintolassa kanttorin kanssa? Kuinka silloin selittää käytöstäni? Päätäni pyörryttää kun tuota ajattelen! Onneksi en kumminkaan enää tule häntä tapaamaan täällä, koska meillä ei enää ole mitään tekemistä toistemme kanssa.

PALVELIJATAR. Täällä olis eräs herra, joka tahtois puhutella neitiä.

(Menee).

VIIVI. Minua? Kuka minua —?

KEKKONEN. Hehehe, antakaa anteeksi, neiti Viivi että —

(Aivastaa).

VIIVI (säikähtyneenä): Mitä! Kanttori! Teidän pitää paikalla mennä! Kuulkaa, ihan paikalla!

KEKKONEN. Heh?

VIIVI. Elkkää kysykö mitään! Kyllä minä sen sitten jälestäpäin — Menkää nyt vaan, menkää nyt —?

KEKKONEN. Mutta —?

VIIVI. Herran nimessä menkää, sanon minä! Muuten olen hukassa! Jos vähääkään pidätte minusta, niin — Vait! Joku tulee! Muistakaa, en tunne teitä. Te olette erehtynyt. Muistakaa!

KEKKONEN. Niin, erehdyshän se juuri oli, joka —

SEITSEMÄS KOHTAUS

Edelliset. Selma. Albert. Salmela.

SELMA. No Viivi, nyt me — (huomaa kanttorin, puoliääneen). Mitä? Kuka tämä herra —?

VIIVI (varmasti): En minä häntä tunne.

SELMA. Onko teillä mitään asiata hovineuvokselle, vai —?

KEKKONEN (katsoo hämillään ja naurahdellen molempia): Hehehe —

SELMA. Kuinka hän on kummallisen näköinen. Menen sanomaan Abbelle — (menee vasemmalle päin) Abbe, tulehan tänne vähäsen —

KEKKONEN (kuiskaten): Yksi sana vaan, neiti Viivi! Teillä on —

VIIVI (samoin): Vait!

ALBERT. Mitä sinä —?

SELMA. Täällä on eräs herra, joka —

SALMELA (tulee).

ALBERT (tarkastaa kanttoria lornetillaan): Kenen kanssa meillä on kunnia —?

KEKKONEN. Hyvää päivää! Tuota — että —

(Kolme aivastusta).

ALBERT (jyrkästi): Mikä on asia?

KEKKONEN. Ei mitään, ei mitään, erehdys vaan. Hyvästi ja antakaa anteeksi että —

(Yrittää hämmennyksissään mennä vasemmalle).

ALBERT. Ei sinne!

KEKKONEN. Herra Jumala!

(Juoksee oikealle).

ALBERT. Ei sinne! (Ottaa häntä olkapäästä) Täss' on ovi ja olkaa hyvä ja vastedes —

KEKKONEN. Kiitoksia, kiitoksia paljon! (Kääntyy ovelle ja katsoo Viiviä niinkuin hän aikoisi jotain sanoa) Tuota — Jahah, jahah — kyllä minä menen. Anteeksi — anteeksi että —

(Albert saattaa häntä etehiseen, josta kuuluu kova aivastus.
Albert tulee takaisin).

KAHDEKSAS KOHTAUS

Albert. Salmela. Viivi. Selma. Miller. Palvelijatar.

SELMA. Hahaha, mistä tuo koomillinen ilmiö —? Olikohan Lapviikista karannut, vai —?

SALMELA. Joku eksynyt maaseutulainen, joka —

ALBERT. Joka haki lääkärin apua nuhaa vastaan, niin. Mutta mitä hän Viiviä niin katseli? Näytti siltä kun hän olisi sinut tuntenut?

SELMA. Kas! Oletkin oikein säikähtyneen näköinen!

VIIVI. Niin — niin, kun luulin että jos lie varas tahi mikähän pahantekijä —

(Puuhailee kapsäkin kanssa peittääkseen hämmästystään).

MILLER (perältä, hattu päässä ja palttoo päällä, katsoo taakseenpäin vähän peloissaan): Mitä? Kuka se —? Täältäkö tuo mies —?

ALBERT. Täältähän se — sanoi erehtyneensä ja —

MILLER. Kuulkaa, se on veijari, suuri veijari, tuo!

ALBERT ja SELMA. Veijari!

SALMELA (kumartaa juhmallisesti): Päivää, herra hovineuvos!

MILLER (kylmästi): Päivää! — Antakaapas kun kerron teille. Menin niinkuin sanoin tuonne Hotel Nationaliin. Kysyn: saisinko tavata erään matkustajan, joka on ilmoitettu tämän päivän lehdissä: Hra Miltopeus Kajaanista?

VIIVI (erikseen): Mitä?

MILLER. »No, ettekö tuntenut häntä? sehän se oli, joka juuri tuli teitä vastaan», saan vastaukseksi. Ja se oli tuo sama mies, juuri tuo sama mies! Kovasti hämmästyneenä haen lähempiä tietoja. Tulee ilmi että hän oli tullut ravintolaan keskellä yötä omalla hevosella erään nuoren naisen kanssa, joka aamulla oli kadonnut —

SELMA. Mutta tähän on romantillista —

MILLER. Hävytöntä se on. No, minä sanoin siellä että siitä pitää heti ilmoittaa poliisille ja että minä puolestani paikalla lähetän sähkösanoman ukko Miltopeukselle että hänen nimensä sillä tavalla —

VIIVI. Jumalani —!

SELMA. No, mitä nyt —!

VIIVI. Sattui vaan sormeen kun tämä lukko ei tahdo —

SELMA. Annappas kun autan sinua.

MILLER. Mutta mitä hän täällä teki? Ketä hän —?

ALBERT. Ei siitä tullut selkoa. Mutta kuuleppas pappa, kyllä meidän tässä tapauksessa on kysyminen: Ou est la femme? sillä —

MILLER. Mitä vielä, suurimmat petturit ovat juuri noin viattoman —

PALVELIJATAR (tuo kahvia).

VIIVI (joka on saanut auki lukon): No, vihdoinkin! (Aukaisee kapsäkin) Mutta mitä tämä on — mitä Herran nimessä tämä on —?!

SELMA. Mitä se — mitä se —? (Ottaa kapsäkistä mustan vaatekappaleen, vilkaisee siihen, viskaa sen lattialle ja juoksee nauraen pois) Voi taivas, mikä erehdys! Hahaha, hahaha, mikä erehdys!

VIIVI. En voi oikein hyvin — Saanko pyytää lasin vettä —? Olkaa hyvä, lasi vettä —!

MILLER. Lasi vettä! Pian, pian! Mitä on tapahtunut? Mitä siinä —?

ALBERT (nostaa vaatekappaleen ilmaan levittäen sitä niin että se tulee täydellisesti näkyviin): Ainoastaan yhdet mustat miesten nimettömät!

KOLMAS NÄYTÖS

Sama huone kuin edellisessä näytöksessä.

ENSIMÄINEN KOHTAUS

SELMA (yksin)

SELMA (oikealla, tirkistää lukon reijästä ja kuuntelee) Vait! — Jos vaan puhuisivat vähän kovemmin! En kuule mitään — Nyt Eero taas — Ah pappa! (Jättää paikkansa. Ovi avataan ja sisältä kuuluu Millerin ääni: »Onko Selma siellä? Tulehan tänne!«)

SELMA. No, nyt kohtaloni ratkaistaan. Voi voi, kun sydämeni tykyttää! (Pyyhkii silmiään ja juoksee oikealle) Täällähän minä, täällähän minä —

(Lyhyt äänettömyys).

TOINEN KOHTAUS

Albert. Palvelijatar.

ALBERT (kamarinsa ovella yönutussa ja tohveleissa): Halloo! Onko siellä ketään? (Tulee sisään) Missä hiidessä se Mari —?

PALVELIJATAR (kantaen saappaita ja vesikarahvia): Tullaan, tullaan. Mutta kun ensin piti juosta apteekkiin noita Viivi neidin rohtoja hakemaan, niin —

ALBERT (ottaa häneltä saappaat ja karahvin): Vai niin, onko hän sairas?

PALVELIJATAR. Kova päänsärkyhän sillä on ollut raukalla eilisestä asti. Tietäähän sen että vähemmästäkin harmista kuin tuosta kapsäkin vaihdosta — Mutta nyt se asia taitaa kumminkin tulla selville, koska poliisikomsarjus tuolla kadulla juuri kysyi minulta, josko meille eilen on tullut eräs vieras neiti eli rouva, joka —

ALBERT. Soo, soo. (Ottaa pitkän kulauksen karahvista): Mitä kello on?

Minun seisoo.

PALVELIJATAR. Käy kahtatoista. Täällä on vieraita. Herra Salmela tuli tänne äsken frakissa ja valkoisessa huivissa ja meni suorastaan hovineuvoksen kamariin ja siellä Selma neitikin taitaa —

ALBERT (erikseen): Mitä peijakas! Olisiko hän todellakin —?
(Ääneen) Onko siitä kauan kuin hän tuli?

PALVELIJATAR. Noin puoli tuntia luullakseni —

ALBERT (erikseen): Puoli tuntia. Häntä ei siis ole ajettu ulos. Ukko antaa suostumuksensa. No, se kihlajaisseksa, joka tänään syödään, sen pitää kerrassaan olla hieno, siitä minä huolta pidän. Vai niin, vai pikku siskoni jo —

KOLMAS KOHTAUS

Edelliset. Viivi.

VIIVI (shaali hartioillaan): Eikö se tyttö sieltä jo —?

ALBERT (ottaa saappaat toisen ja karahviinin toisen käsivarren alle ja poistuu vasemmalle): Pardon, serkkuni!

PALVELIJATAR (Viiville): Tässä olisi pulverit ja rahaa takaisin. Ja nyt voin kertoa neidille oikean ilosanoman. Tuo kapsäkki, joka —

VIIVI. Onko se tuotu tänne?

PALVELIJATAR. Ei mutta poliisikomisarjus, joka tapasi minut kadulla, kysyi jos neiti asuu täällä ja —

VIIVI. Poliisi! Mitä? Hän kysyi jos minä täällä —!?

PALVELIJATAR. Niin, ja kun kuulin neidin eilen sanovan että itse ajatte tuolla kapsäkillä ensin asemalle ja jos ei siellä tule selkoa, niin sitten poliisikamariin, niin arvasin heti että —

VIIVI. Kuulkaa, kysyikö hän mitään muuta minusta? Tunsiko hän nimeni?
Mitä?

PALVELIJATAR. En tiedä. Kysyi vaan milloinka neiti saapui meille eilen ja —

VIIVI. Milloinka minä saavuin — Hyvä! Kiitoksia vaan vaivastanne!
Saatte mennä. En enää teitä tarvitse.

PALVELIJATAR. Niin, niin, ei pidä olla niin levoton. Kyllä poliisilla jo on asia selvillä ja kyllä kaikki kohta tulee ilmi.

(Menee).

NELJÄS KOHTAUS

VIIVI (yksin, kävelee edestakaisin): Niin, hän on oikeassa — kyllä kaikki nyt tulee ilmi. Oi, mitä minun pitää tekemän! Jumalani, mitä minun pitää tekemän! Eihän poliisi tästä kapsäkistä tiedä ei niin mitään. Tuossa hotellissahan vaan kävin kanttoria hakemassa, mutta hän oli muuttanut, ei tietty minne. Ei, se on tuosta nimenmuutoksesta, josta poliisi — Siitä sitten tulee tutkinto ja maineeni on pilattu. Mitä minä teen, voi mitä minä teen? Jos voisin salaa paeta koko kaupungista? Niin, jos ottaisin ajurin, sanoisin täällä meneväni jollekulle asialle ja ajaisinkin asemahuoneelle, jossa ehkä voisin päästä johonkin tavarajunaan. Kotiin tultuani sitten kirjoittaisin sedälle kirjeen, jossa selittäisin käytöstäni, pyytäisin anteeksi ja antaisin hänen toimekseen selvittää asiat poliisin kanssa. Niin, jos uskaltaisin — jos tietäisin että se onnistuisi — jos ei poliisi vaan — (menee ikkunan luo). Taivas, en pääse minnekään enää! Tuossa se poliisi kävelee ja katsoo tänne ylös. Hän vartioitsee minua ja minä olen hukassa!

VIIDES KOHTAUS

Miller. Selma. Salmela. Viivi. Albert.

MILLER (lyhyesti ja jäykästi): Niinkuin jo sanoin, en ollenkaan ole tyytyväinen teidän tuumaanne. Käytöksenne on molemmin puolin ollut kevytmielistä. Varsinkin teiltä, herra Salmela, olisin odottanut enemmän ymmärrystä. Mutta koska nyt kerran tietämättäni, olette sopineet keskenänne, ja minä en siihen enää mitään voi, niin —

ALBERT (muutetussa puvussa): Hyvää huomenta! No mitä täällä tapahtuu, koska olette niin juhlallisen näköisiä. Saako —?

MILLER (jatkaa): Niin koska en enää voi sitä estää, niin täytyy minun nyt siis suostua, mutta niillä ehdoilla, joita jo mainitsin, nimittäin että —

ALBERT. Onnittelen, onnittelen —!

VIIVI (lähestyy).

MILLER. Ei ole syytä. Niin niillä ehdoilla että kihlaus pidetään aivan salassa siksi kun herra Salmela on hankkinut itselleen vakinaisen viran, sekä että hän myöskin siksi aikaa keskeyttää käyntinsä talossamme eikä muutenkaan —

SELMA. Mutta pappa kulta, miksi et voi seurata minun neuvoani. Anna Eerolle tuo Uuden vieraskodin hoitajan paikka. Siinähan on suuri palkka ja sillä me kyllä tulisimme —

MILLER. Johan minä sanoin ettei se käy päinsä. Mitä maailma, mitä valtioneuvos sanoisi, jos minä tyttäreni sulhaselle —? Niin no, olen nyt puhunut suuni puhtaaksi ja toivon siis että herra Salmela täydellisesti minut käsittää. Onko niin?

SALMELA (nolona): Kyllä, herra hovineuvos — kyllä minä ymmärrän. Koetan parastani enkä luulekaan että niin kauan kestää ennenkuin olen hankkinut —

SELMA. Mutta rakas pappa, emmekö edes saa tavata sunnuntaisin?

(Hyväilee häntä).

MILLER. Ei suinkaan, ei millään muotoa. Minä olen järkähtämätön, aivan järkähtämätön.

SELMA. Voi voi pappa, et sinä tarkota niin pahasti kuin puhut —

ALBERT (erikseen): Näyttää siltä kuin tuo seksa tulisi vähän lykätyksi.

KUUDES KOHTAUS

Edelliset. Palvelijatar.

PALVELIJATAR. Siellä on eräs herra, joka kysyy ottaako hovineuvos vastaan.

MILLER. Eräs herra? Mikä herra se on?

PALVELIJATAR. En tunne. Se on frakissa ja sillä on paperirulla kädessä.

ALBERT. Frakissa! No, sitten se varmaan on joku, joka tulee sinua kumartamaan tuon vieraskodin viran johdosta, pappa.

MILLER. Kumartamaan! (Erikseen) Olisiko se todellakin —? Se olisi ensimmäinen kerta kun minulle tämmöistä —

SELMA. Me menemme siksi aikaa tänne minun huoneeseeni. Tule pois, Eero!

PALVELIJATAR. Mitä minä sille herralle?

MILLER. Kutsu sisään — sehän on tietty! Etkö niin paljon ymmärrä!

ALBERT. Kuules pappa, enkö saa olla läsnä tässä seremoniassa? Se olisi niin opettavaista ja —

MILLER (aikoo vastata, mutta hillitsee itseään): Mene! Menkää kaikki tyyni!

ALBERT (erikseen mennessään): No, nyt saa ukko kerran esiintyä suurena herrana.

MILLER (yksin): Vai niin, vai tulevat minua kumartamaan. Mikä kunnia!
Jos nyt vaan tietäisin kuinka oikeastaan — Seisonko vai istunko?
Parasta istua niin se näyttää arvokkaammalta.

SEITSEMÄS KOHTAUS

Miller. Vinqvist.

VINQVIST (keski-ikäinen, lihavanlainen mies, juopon näköinen, mutta hienosti puettu. Lipevä hymy huulilla ja erittäin kohteliaat liikkeet): Herra hovineuvos! Saan kunnian esitellä itseni. Nimeni on Vinqvist, ravintolan pitäjä Wiipurista.

MILLER (nyökähyttää ylhäisesti): Mikä asia?

VINQVIST. Olen matkustanut Helsinkiin jättääkseni itse omakätisesti hakemukseni tuohon hoitajan paikkaan Uudessa vieraskodissa ja rohkenen, vaikka valitettavasti en persoonallisesti ole tunnettu, nöyryimmästi anoa herra hovineuvoksen puoltosanaa tähän virkaan.

(Rykii).

MILLER. Saanko nähdä hakemuspaperit?

VINQVIST. Olkaa niin hyvä.

(Hiljaisuus).

MILLER. Hm! Teillä ei enää ole ravintolaa?

VINQVIST. Ei, herra hovineuvos. Vastuksia — vaikea kilpailu — hyvä sydämeni — Te ymmärrätte.

MILLER. Te tiedätte, että tämä Uusi vieraskoti on raittiusravintola. Mikä on teidän mielipiteenne raittiusasiasta?

VINQVIST. Oh, herra hovineuvos, minulla on mitä syvin kunnioitus raittiutta kohtaan. Se on suuri aate — suuri aate.

(Rykii).

MILLER. Te olette sitten myöhemmin ollut lankkivoiteen valmistajana ja lasimestarina näen mä.

VINQVIST. Niin, minulla on aina ollut se prinssiippi että jokainen on velvollinen kehittämään luontaisia taipumuksiaan, herra hovineuvos.

MILLER. Tässä on myöskin yksi paperi — koko joukko allekirjoituksia. Mitä tämä on?

VINQVIST. Se on minun tuttaviltani ja entisiltä ravintolan vierailtani. Kiitoslauseita eräästä sopasta, jonka olen keksinyt. Sen nimi on Soupe à la Grand Espagnol ja on se kaikkialla herättänyt paljon huomiota.

MILLER. Jaa, jaa. Oojaa.

VINQVIST. Uskallanko kysyä onko minulla minkäänlaisia toiveita siitä että herra hovineuvos minua —

MILLER. Tjaa. Saamme nähdä. Johtokunnastahan se riippuu.

VINQVIST. Oh, herra hovineuvos, kyllähän se on tunnettu että se on herra hovineuvos, joka —

(Rykii).

MILLER. Hm! No, kyllä minä puolestani koetan mitä voin. Muuta en voi sanoa.

(Antaa pienellä nyökähdyksellä merkin eitä audienssi on loppunut).

VINQVIST. Kiitoksia nöyryimmästi lupauksesta! Pyydän muistamaan nimeäni: Entinen ravintoloitsija Vinqvist Wiipurista. Minulla on kunnia. Soupe à la Grand Espagnol.

(Kumartaa ja menee rykien).

MILLER (yksin): Kohtelias ja säädyllinen mies, se on myönnettävä. Ammatilainen myöskin. Ja tuo soppa sitten! Ehkä kyllä olisi sopiva. Mutia minusta tuntui vähän niinkuin hän olisi haiskahtanut viinalle.

KAHDEKSAS KOHTAUS

Miller. Neiti Kraftman.

NEITI KRAFTMAN (keski-ikäinen roteva nainen, miehekkäästi puettu, paperit kädessä, kumartaa miesten tapaan): Onko se herra hovineuvos Miller itse jonka kanssa minulla on kunnia puhua.

MILLER. Niin, kyllä — Millä tavalla voin —?

NEITI KRAFTMAN. Nimeni on Kraftman, naimaton, nykyään köyhäinkodin johtajatar. Olen tullut tänne tuon Uuden vieraskodin hoitajan paikan tähden.

MILLER. Jonkun hakijan puolesta?

NEITI. Ei, omasta puolestani.

MILLER. Omasta puol — Mutta —?

NEITI. Tässä olisi hakemuskirjani ja todistukset. Saanko vaivata teitä niiden lukemisella?

MILLER. No, miks'ei — Mutta — (Selailee papereita) Jaa-a, hyvin loistavia — parhaimpia kiitoslauseita mitä löytyy. Rehellisyyttä — käytännöllisyyttä — Niin, hyvä kyllä, mutta paikan olemme aikoneet ainoastaan mieshenkilölle, niin että sen vuoksi —

NEITI. Sen kyllä arvaan. Siitä syystä tyydynkin 3/4 osaan palkasta, vaikka se muuten on mielipiteitäni vastaan, koska tietysti samasta työstä on maksettava sama palkka naisille kuin miehillekin. Mutta minä otan sen affäärin kannalta. Sopiiko, niin sanokaa tykö.

MILLER. Se on suuri laitos — Voi tapahtua yhtä ja toista, jossa ruumiillinenkin voima —

NEITI. Pyydän, olkaa hyvä ja katselkaa tuota viimeistä paperia tuossa tukossa.

MILLER. Viimeistä — Mitä? Tämähän on oikeuden protokolla. — Näyttää siltä kun te olisitte ollut, kuinka minä sanoisin? — — tappelussa.

NEITI (tyytyväisesti ja kädet kupeilla): Niin olenkin. Viskasin ulos kaksi humalaista miestä, jotka yöllä tunkeutuivat laitoksen naispuolelle, ja toinen niistä silloin taittoi jalkansa, josta hän veti minut oikeuteen. Mutta minä voitin jutun.

MILLER. Mutta tämän oli hyvin epänoisellista —

NEITI. Pyydän anteeksi, mutta eihän tuo tähän kuulu. Asia kuin asia. Nythän on vaan kysymys siitä, hyväksytäänkö ehdotukseni vai ei?

MILLER. Minä puhun siitä johtokunnalle —

NEITI. Hyvä! Huomenna tulen tiedustelemaan mitä on päätetty. Hyvästi siksi!

(Kumartaa ja menee).

MILLER (yksin): Hm! Karakteria sillä on tuolla — 3/4 osaa palkasta. — Ajat ovat huonot — Täytyy miettiä asiata.

YHDEKSÄS KOHTAUS

Miller. Möttönen. Hänen lapsensa.

MÖTTÖNEN (noin 45-v. laiha mies, parraton, musta pitkä nuttu, valkoinen huivi kaulassa ja paperirulla kädessä, kumartaa hyvin syvään): Saan nöyrimmästi toivottaa herra hovineuvokselle rauhaa ja hyvää vointia tänäkin siunattuna Herran päivänä!

MILLER. Mikä nimi?

MÖTTÖNEN. Herra hovineuvos ei taida enää tuntea minua. Nimeni on Möttönen, ammatiltani hengellisten kirjain myyjä, ja olihan minulla joitakuuta vuosia takaperin kunnia asua samassa talossa Kaivopuistossa kuin herra hovineuvoskin. Herra hovineuvoksen piiatkin kerran ostivat minulta yhden kirjan: »Hunajan pisaroita elämän poluilla».

MILLER. En voi muistaa. Mikä asia?

MÖTTÖNEN. Olen lukenut sanomalehdistä että Uuden vieraskodin hoitajan paikka on haettavana ja

sen vuoksi olen rohjennut —

MILLER. Näyttäkää paperinne!

MÖTTÖNEN. Jos saan luvan —

MILLER (katselee papereita): Hm, teillä ei ole huonoja todistuksia. Papit kiittävät teitä nöyryydestä ja kuuliaisuudesta ja te olette saanut paljon kirjoja kaupaksi. Mutta teillä on monta kilpailijaa.

MÖTTÖNEN. Minä luotan ainoastaan taivaaseen ja teihin, herra hovineuvos.

MILLER (rykii): Hm! No, oletteko käynyt johtokunnan toisten jäsenten luona?

MÖTTÖNEN. Kyllä, mutta ne sanoivat että se on herra hovineuvoksesta josta kaikki riippuu. Ja kun sen kuulin, niin silloin iloitsi sydämeni sillä tiesinhän että herra hovineuvos tuntee minut tosikristilliseksi veljeksi ja että minulla on iso perhe, joka —

MILLER. Kuinka monta lasta teillä on?

MÖTTÖNEN. Seitsemänhän niitä on kaikkiaan. Olen ottanut ne mukaani, että jos herra hovineuvos —

MILLER. Mi — mitä —?

MÖTTÖNEN. Ne ovat täällä etehisessä odottamassa. (Aukaisee peräoven) Tulkaa sisään lapsukaiset, tulkaa sisään! (Seitsemän pientä palleroista huolellisesti käärittynä päällysvaatteihin ja huiveihin astuu huoneeseen).

MILLER. No, mutta —

MÖTTÖNEN. Niin, elkää ujostelko, elkää ujostelko lapsukaiset. Tämä on vaan yksi semmoinen ystävällinen vanha herra joka tahtoo tehdä papalle ja meille kaikille niin paljon hyvää. Jos herra hovineuvos niiden nimet —?

MILLER (katsoo levoton kelloaan): Minulla todellakin ei ole aikaa — kello on jo niin paljon etten —

MÖTTÖNEN. Tässä nyt ensin on vanhin. Hänen nimensä on Kalle — herra hovineuvoksen mukaan. Kumarra Kalle! Sitten seuraa Miina, Liina ja Laina. Niiatkaa tytöt! Ja tässä —

MILLER. Minä pyydän, viekää pois joukkonne, viekää pois! Minä en tässä —

MÖTTÖNEN. Saan siis luottaa herra hovineuvokseen —?

MILLER. Menkää, menkää! Kyllä teen mitä voin —

MÖTTÖNEN. Kiitoksia nöyrimmästi, kiitoksia nöyrimmästi! Herran haltuun! Tulkaa pois, pienokaiset, tulkaa pois.

(Menevät).

KYMMENES KOHTAUS

Miller. Palvelijatar.

MILLER. No, kylläpä oli koko liuta! Panivat mattoni aivan epäjärjestykseen! (Huutaa) Mari! — Mutta täytyyhän tuota miesraukkaa auttaa ja ehkä olisi hän kylläkin paikallaan meidän uskottomuuden aikakaudella —

(Palvelijatar tulee).

MILLER. Mari, katsoppas vähän tuon joukon perästä, panivatko oven oikein kiinni ja —

PALVELIJATAR. Kyllä, mutta siellä on vielä yksi herra, joka tahtoi hovineuvosta puhutella.

MILLER. Vielä yksi! (Tyytyväisenä) No, kylläpä niitä tulee, kylläpä niitä nyt tulee. Sano että hän astuu sisään. Ei, kuule, elä vielä! (Erikseen) Menen kamariini ja annan hänen vähän odottaa, niin se tekee suuremman vaikutuksen. (Ääneen) Sano että hän odottaa minua täällä salissa.

(Menee arvokkaasti oikealle; piika perälle).

YHDESTOISTA KOHTAUS

Kekkonen yksin.

KEKKONEN (tavallisessa puvussa, tulee varovasti sisään): Täällä minä taas — Enpä olisi uskonut että enää tähän taloon — Mutta kun nuo muut herrat sanoivat että tämä se on, joka kaikki päättää, niin — Ne olivat hävyttömiä minulle täällä eilen, oikein hävyttömiä. Varsinkin neiti Viivi. Ja kun tapaan hänet niin täytyy minun vakavasti puhua hänen kanssaan, että ei se semmoinen kohtelu — Jos tietäisin onko hän kotona, niin voisin samalla tuota kapsäkkiä, kiusankappaletta, joka minulla on tuolla ulkona reessä. — (Miller rykii huoneessaan) Vait, nyt hän tulee se herra! Kuinkahan tämä ottaa minua vastaan? Nuo toiset herrat eivät antaneet minulle minkäänlaisia toiveita ja kohtelivat minua muutenkin vähän kummallisesti. Ensimmäinen luuli minua vahtimestariksi ja antoi minulle ison pakan papereita vietäväksi senaattiin, toinen luuli minua suutariksi ja kolmannen luona tuli rouva minua vastaan etehisessä ja luuli minua piian serkuksi ja rupesi minua haukkumaan tiesi mistä. (Miller rykii taas) No, nyt hän tulee! (Aivastaa) Juuttaan nuha, joka ei —! Ja tuo kapsäkkini, jossa on frakkipukuni —!

KAHDESTOISTA KOHTAUS

Kekkonen. Miller. Albert. Viivi. Selma. Salmela.

KEKKONEN (kumartaa kolme kertaa syvään mitään sanomatta).

MILLER. Mikä asia?

KEKKONEN. Terveisiä maalta! Pyytäisin nöyrimmästi saada puhutella herra hovineuvosta.

MILLER. Kyllä — (säikähtyneenä; erikseen) Mitä — mitä näen minä!
Onhan se tuo sama mies, joka eilen —!

KEKKONEN (myös erikseen): Se on sama herra, jota vastaan eilen töyttäsin rappusissa.

MILLER (hätäisesti): Mi — mitä te täällä —? En tunne teitä — Mitä minulla on teidän kanssanne tekemistä, herra?

KEKKONEN. Nimeni on Kekkonen ja olisin tullut vähän juttelemaan tuosta —

MILLER (erikseen): Nyt hänellä on toinen nimi. Ja minä olen kahdenkesken hänen kanssaan —!

KEKKONEN (lähestyy vähäsen): Niin, se olisi tuosta —

MILLER (vetäytyy kauemmaksi hänestä): Kyllä, kyllä — toinen kerta — (erikseen) Uskaltaisinkohan jättää hänet niin kauaksi yksinään että — (Huutaa) Abbe, Abbe, tulehan vähän tänne!

ALBERT (ovessa): Mitä? Pappako minua —?

MILLER. Niin, tule sisään!

KEKKONEN (erikseen): Kas tuossa on tuo silmälasiasi herra, joka eilen talutti minut ulos! Mitähän tästä nyt —?

MILLER (puhuu Albertille hiljaa pari sanaa osoittaen Kekkostaa).

ALBERT (tarkastaa häntä lornetillaan): Sama mies. Mitä saakelia hän täällä taas —?

MILLER (varmempana): No, sanokaa nyt, mitä te oikeastaan tahdotte, hyvä herra.

KEKKONEN (erikseen): Miksikähän ne luulevat minua koska minua noin —? (Vähän närkästyneenä) Olenhan jo selittänyt että nimeni on Kekkonen, kanttori Alamäeltä. Hakemukseni lähetin jo viikko takaperin ja olen nyt tullut tänne suullisesti keskustelemaan —

MILLER (vilkaisee hänen pukuunsa): Mitä? Te sanotte olevanne kanttori Kekkonen Alamäeltä, sama joka on hakenut vieraskodin hoitajaksi —?

KEKKONEN (lyhyesti): Niin olenkin.

ALBERT (puoliääneen Millerille): Samasta pitäjästä, josta Viivikin, mutta eihän Viivi häntä tuntenut.

MILLER. Ei tuntenut omaa kanttoriansa! No, kyllä tästä pian — (menee vasemmalle) Viivi, tuleppas tänne!

KEKKONEN (erikseen): No, nyt hän kutsuu Viivin sisään. No, tulkoon vaan, sillä tämä rupeaa suututtamaan.

(Aivastus).

VIIVI. Minuako setä —? (erikseen) Taivas! Hän on täällä taas —?

(Selma ja Salmela tulevat).

SELMA (puoliääneen): Mitä? Se on tuo sama hassu mies, joka eilen —!

MILLER. Sano tunnetko tämän herran, Viivi?

VIIVI (erikseen): Jumalani, mitä minun pitää sanoman! Enhän minä —

SELMA (kuin edellä kummastellen): Tunnetko hänet?

VIIVI (Selmalle): Kyllä — Ei, ei, se tahtoo sanoa että en minä — En muista —

ALBERT (erikseen, katsellen Viiviä): Mitä helkkarissa tämä oikeastaan —?

MILLER. No, sano! Tunnetko hänet?

VIIVI. En, en minä — En tunne.

MILLER. No hyvä herra, kun eivät teidän omat pitäjäläisenne teitä —

KEKKONEN (jonka sappi rupeaa kuohumaan): Neiti Viivi. (Rykii) Neiti Viivi! Minä sanon teille jotain. Minä olen leikkisä mies, mutta kun minua suututetaan, niin minä vihastun. Jaa-a, semmoinen minä olen. Minä kysyn nyt teiltä, neiti Viivi, ettekö todellakaan tunne minua? Enkö ole kanttori Kekkonen Alamäeltä? Enkö ole? Mitä?

VIIVI. En — en minä — Päätänikin särkee niin kovasti etten —

KEKKONEN (rupeaa yhä kiivastumaan): Ei, ette saa mennä! Minä kiellän sen — (Kävelee edestakaisin) No, tämä nyt on häpeä, joka ei vielä eläissäni ole minulle —! Toinen kerta jo sanotaan vasten naamaani, vasten rehellistä naamaani: En tunne teitä. (Miller sanoo jotain hiljaa Salmelalle, joka kiiruhtaa ulos) Minua Kaapro Kekkostosta, minua joka 10 vuotta olen ollut kanttorina Alamäellä, joka olen hoitanut pitäjän kaikki asiat, joka olen syönyt samassa pöydässä itse piispan kanssa, minua, jolla on yleinen luottamus ja kunnioitus! Minua kohdellaan kuin olisin narri, naurettava houkkio, hampuisi, rakki! Se on kuulumatonta, se on uhkarohkeata! Ja keltä tämä kaikki! Nuorelta sivist —

ALBERT. Kuulkaapas, herra!

KEKKONEN. — nuorelta sivistyneeltä ryökkynältä, jonka kunnioitettavassa kodissa niin monasti olen — Mutta sen sanon, antakaa paikalla pois kapsäkkini, sillä täällä en hetkeäkään enää aijo viipyä enkä tänne Babeliin ikipäivänäni olisi tullutkaan, ellei mammanne minua —

KOLMASTOISTA KOHTAUS

Edelliset. Poliisi. Salmela. Palvelijatar.

POLIISI (kapsäkki kädessä, lyö Kekkostaa olkapäälle): Rauhoittukaa herra, rauhoittukaa!

KEKKONEN. Mitä? Poliisi!

VIIVI (erikseen): Taivaan herra! Poliisi!

POLIISI. Herrako se on, joka on jättänyt hevosensa vartiatta tuonne kadulle?

KEKKONEN. Kyllä —

POLIISI. Hyvä! Se on karannut, kaatanut reen kumoon että kapsäkkinne lensi ulos ja kiittää nyt täyttä kyytiä katua pitkin —

KEKKONEN. Mitä? Polle karussa! No sitten —

(Aikoo kiirehtiä ulos).

POLIISI. Malttakaa! Kyllä se korjataan poliisikamariin. (Laskee kapsäkin lattialle oven suuhun) Ja

sinne herrakin on hyvä ja seuraa minua sakkoa suorittamaan sekä myöskin eräästä esiintulleesta syystä selittämään mikä herran nimi oikeastaan on. Poliisi on jo vuorokauden seurannut jälkiänne, mutta vasta nyt onnistunut teitä tavata.

KEKKONEN. Mitä —?

POLIISI. Näin paljon on kumminkin tullut ilmi: Te tulitte toissa yönä k:lo 1/2 2 Hotel Nationaliin omalla hevosella ilmoituksenne mukaan, ja erään naisen seurassa. Tilasitte kaksi huonetta, kirjoititte päiväkirjaan Hra Miltopeus rouvineen Kajaanista.

KEKKONEN. No, nyt tuo —

POLIISI. Seuraavana aamuna muutitte pois, tuntematonta minne. Onko se oikein!

KEKKONEN. Niin, kyllähän —

POLIISI (kääntyen Albertin, Selman ja Salmelan puoleen): Saanko luvan kysyä neidiltä ja herroilta, kun samaan aikaan olitte Hotel Nationalissa, niin huomaisitteko silloin tämän herran?

ALBERT (erikseen): No juutas!

SELMA (samoin): Voi taivas!

MILLER. Mitä —? Olitteko te —??

SELMA. Niin — niin, kun me —

MILLER. Se on siis totta? Oletteko aivan —?!

SELMA. Niin, kun tulimme Françaisesta, niin tykkäsimme että pikkunen likööri olisi —

MILLER. Mutta tähän on skandaali — tähän —!

POLIISI. Uudistan kysymykseni. Tapasiko herrasväki tämän herran?

ALBERT. Emme nähneet koko miestä. (Erikseen) Tästä nousee myrsky.

POLIISI. Hyvä! Saanko sitten tehdä herra hovineuvokselle erään kysymyksen. Vossikka N:o 307 on todistanut että hän eilen aamupäivällä kyyditsi tuon naishenkilön joka oli tämän herran seurassa, tänne herra hovineuvoksen luo. Onko tänne siihen aikaan saapunut eräs hyvästi puettu nuorempi nainen, jos saan luvan kysyä?

MILLER. Eräs nuorempi —? Eihän tänne muita kun — Skandaali skandaalin perästä! (Kiivaasti) Viivi, veljenitytär! Minä käsken sinua, selitä paikalla missä suhteissa sinä oikeastaan olet tähän mieheen ja mistä syystä sinä tällä tavalla olet meille valehdellut?

VIIVI (lyhyen äänettömyyden perästä): Pyydän anteeksi! En tiedä itsekään — Mutta kun piti olla yötä hänen kanssaan tuossa ravintolassa — kun kotona puhuvat että olemme kihloissa — kun hän kosi minua koko matkan — niin ehdottelin — niin, niin — En nyt tällä kertaa — toiste sitten —

KEKKONEN (erikseen): »Kosi minua koko matkan». Taas hävyttömyys!

MILLER. No, minä uskon sinua sen verran kuin ansaitset. Mene nyt tuonne kamariin, niin saamme sitten lähemmin puhua. (Viivi menee vasemmalle. Poliisille) Ja te, poliisi, antakaa tämän neidon jäädä tänne, minä takaan hänestä ja puhun sitten poliisimestarin kanssa. (Selmalle, joka aikoo seurata Viiviä) Elä sinä mene, minulla on jotain sanomista sinulle. (Kekkoselle) Mutta te, herra, teidän kanssanne minulla ei enää ole mitään tekemistä. Olkaa siis hyvä ja —

KEKKONEN. Ymmärrän — menen heti, mutta ensin minun pitää saada kapsäkkini. Siinä on frakkipukuni, tärkkipaitani ja —

MILLER. No, antakaa sitten hiiden nimessä hänelle hänen kapsäkkinsä! Missä se on? Mari! Mari!

(Palvelijatar tulee).

MILLER. Mari, missä se on tuo vieras kapsäkki, joka eilen —? Tuo se tänne heti —

(Palvelijatar vasemmalle).

KEKKONEN (erikseen): Hullu reissu tämä oli minulle, eikä enää taida kannattaa puhua mitään tuosta

virastakaan. Tuhat tulimmaista, en voi olla kiroilematta! (Pui nyrkkiään vasemmalle) Mutta varo vaan itseäsi, senkin prinsessa siellä, vanhaksi pojaksi jään ikipäivikseni, sen sanon.

PALVELIJATAR (tulee takaisin kantaen kapsäkkiä, jonka hän asettaa lattialle toisen viereen): Tässä se on.

(Menee).

POLIISI. No, onko herra valmis?

KEKKONEN. Kyllä, kyllä. (Millerille) Antakaa nyt anteeksi että tällä tavalla, mutta —

MILLER (viittaa hänelle): Hyvä, hyvä —!

(Poliisi ja Kekkonen menevät, jälkimäinen kursailee ovesta).

MILLER. Ja nyt mulla on teidän kanssanne vähän puhumista, herrasväkeni. Kuinka se on mahdollista että sillä tavalla unhottaa asemansa, niinkuin sinä Selma olet tehnyt! Mennä keskellä yötä ryyppiskelemään herrojen seurassa! Sehän on hansikka viskattu koko yhteiskunnan silmille! Sehän osoittaa semmoista yleisen opinionin halveksimista etten sitä voi selittää muulla tavalla kuin että sinä ja te kaikki olette tulleet ihan hulluiksi! Ja kenen kanssa sinä sitten siellä olit? Nuoren miehen kanssa, jonka kaikki tietävät sinun ihailijaksesi! Sinun maineesi on pilattu, tykkäänään pilattu!

SELMA. Mutta pappa —

MILLER. Ole vai! Tuo skandaali on peitettävä, oli se sitten millä tavalla tahansa. Onnellisesti kyllä minulla olisi yksi keino. Mutta voinko minä sitä käyttää? — niin voinko minä sitä käyttää? Se on kysymys — (kävelee edestakaisin) Se on kysymys, joka — joka — Niin, tässä ei muu auta. Herra Salmela, jättäkää sisään hakemuksenne vieraskodin hoitajan paikkaan, niin saatte kohta mennä naimisiin —

KEKKONEN (tulee uudestaan sisään): Antakaa anteeksi — pikkuinen erehdys — (Vaihtaa kapsäkit) Anteeksi että —!

(Katoaa).

SELMA. Voi voi, pappa kulta! Onko se mahdollista —!

SALMELA. Herra hovineuvos, kuinka minä —

MILLER. Niin, mutta mitä maailma, mitä valtioneuvos?

(Ulkopuolelta kuuluu kolinata ja tukahdettua kirousta).

SALMELA, MILLER ja SELMA. Mitä se oli?

ALBERT (juoksee ovelle): Tuntematon ystävämme vaan, joka teki pienen kuperkeikan kapsäkkineen päivineen.

(Kaikki nauravat).

Esirippu

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KUMARRUSMATKA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.